

OHLÁŠKY!!!

- V zimním období jsou mše sv. v úterý, středu a čtvrtek přesunuty z kostela do kaple na faře.
- V úterý **18. 2.** bude na dýšinské faře od 18:30 druhé setkání **kurzu**

Beta – pokračování kurzů Alfa pro hledající a nevěřící. Přijít mohou ale všichni, kdo si chtějí obnovit své vědomosti o křesťanství. Probíhá v úterý jednou za dva týdny.

- Ve čtvrtek, pátek a sobotu **20. – 22. 2.** z důvodu studentské akce **nebudou mše sv., adorace, setkání na faře ani náboženství.**
- V neděli 23. 2. bude sbírka v kostelích věnována na „**haléř sv. Petra**“ – dobročinné aktivity Vatikánu.
- **Nedělní koláč v Druztové** se přesouvá na **23. 2.** Po mši sv. si můžete zakoupit buchty s receptem a přispět tak na práci poradny pro matky v tísní, v níž pracuje Manina Mentlová.
- **V neděli 23. 2.** – a pak vždy jednou za dva týdny - bude na dýšinské faře od 17:30 pokračování **kurzu karmelitánské modlitby** s Marií Ventovou z Plzně. V tyto dny nebude večerní adorace a nešpory
- V úterý **25. 2. nebude** v Dýšině **mše sv. ani setkání nad biblí** z důvodu duchovní obnovy v Domažlicích, která bude pokračovat čtyřikrát za sebou vždy jednou za 14 dní. V tyto dny vždy odpadne mše sv. a setkání nad biblí. (11. 3., 25. 3. a 8. 4.)
- Ve čtvrtek **27. 2. nebude** v Dýšině **mše sv.** z důvodu schůze na biskupství.
- V sobotu **1. 3.** bude v 18:30 po mši sv. na dýšinské faře **setkání těch, kdo čtou katechismus.**
- Postní doba začíná **Popeleční středou**, která letos vychází na **5. 3.** V 18:30 bude v dýšinském kostele **mše sv. s udělováním popelce.**
- Ve čtvrtek **6. 3.** bude od 18:30 na dýšinské faře **zasedání farní rady.**
- Od pátku **7. 3.** do neděle **9. 3.** bude na poutním místě **Lomec u Vodňan postní duchovní obnova farnosti.** Bydlet budeme v klášteře šedých sester, které nám budou i vařit. Začínáme v pátek v 19:00, končíme v neděli po obědě. Zájemci ať se prosím zapíší do tabulky u novin v kostele.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA NA LOMCI

pátek 7. 3. - neděle 9. 3.

- V sobotu 15. 3. bude v dýšinském kostele **posvěcení** – 686 let od posvěcení kostela. Slavnostní mše sv. bude sloužena v 17:30. Před mši sv. si budou moci **zájemci vyrobit na faře pochodně**, po mši sv. bude **požehnána nová keramická křížová cesta v ulicích Dýšiny.** Je v jednání, že by na tuto slavnost přijel pan biskup.
- **Tábor farnosti pro děti** bude letos v termínu **20. – 26. 7.** na faře v Jesenici.

PRAVIDELNÝ PROGRAM

DÝŠINA:

pondělí

- 18:00 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 17:00 - možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – setkání nad biblí – fara

(25.2. vše odpadá)

středa

- 17:30 – mše sv.

čtvrtek

- 17:30 – mše sv.
- (20.2. a 27.2. mše sv. nebude)

pátek

- 16:00 – setkání dětí – fara
 - 17:15 – adorace, možnost zpovědi
 - 18:00 – mše sv.
 - 19:00 – setkání mládeže – fara
- (21.2. vše odpadá)

sobota

- 17:30 - mše sv.
- (22. 2. mše sv. nebude)

neděle

- 11:00 – zpovídání - kostel (kromě 1. a 3. neděle v měsíci)
- 11:30 – mše sv.
- kafe po mši - fara
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv. 9:15 – kaple na návsi
- po ní: 1. neděle v měsíci: setkání nad biblí, 3. neděle: povídání u buchet

P. Pavel Petrašovský
tel. 737 814 525
boyda@centrum.cz
www.farnostdysina.cz

Nemoc z uzavřenosti

Papež František píše ve své nové exhortaci Evangelii gaudium:

Je mi milejší církev otlučená, zraněná a špinavá proto, že vyšla do ulic, než církev, která je nemocná svou uzavřeností a pohodlností, s níž lne ke svým jistotám. Nechci církev, která dbá o to, aby byla středem a která se nakonec uzavírá do spleti obsesí a procedur.

Pokud v nás má něco vzbuzovat svatý neklid a burcovat naše svědomí, pak je to starost, že mnoho našich bratří žije bez síly, světla a útěchy plynoucí z přátelství s Ježíšem Kristem, bez společenství víry, které je přijímá, bez horizontů smyslu a života.

Doufám, že více než strach z pochybení nás bude pudit strach z uzavřenosti do struktur, které nám skýtají falešnou ochranu, do norem, které z nás činí nelítostné soudce, do zvyků, v nichž se cítíme klidně, zatímco venku je množství hladovějících a Ježíš bez ustání opakuje: „Vy jim dejte jíst“ (Mk 6,37)

Podle papeže není jediným cílem křesťanského života vyvarovat se hříchu, zůstat neotlučený a čistý. Podle papeže není jediným cílem křesťanského života mít seznam toho, co se dělat nesmí (nesmí se nechodit v neděli do kostela, brát jméno Boží nadarmo, zabíjet, krást, podvádět manželku a lhát) a snažit se, aby se můj život těchto zákazů vyvaroval. Podle papeže bychom se neměli ptát jen na to, co dělat nesmíme, ale i na to, co dělat máme. Nemělo by nás znervózňovat jen to, kolik jsme napáchali hříchů, ale i to, co všechno jsme pro svět kolem sebe měli udělat a neudělali. Naši spokojenost z toho, že žijeme zbožně a křesťansky by měl vyrušovat **svatý neklid, kolik našich bratří žije bez síly, světla a útěchy plynoucí z přátelství s Ježíšem Kristem.** Vyrušuje?

V knize J. Š. Baara Holoubek má vesnický farář na konci svého života velmi živý sen: po své smrti přichází k nebeské bráně a chlubí se, že jeho ruce jsou naprosto čisté. Sv. Petr si je prohlédne a prohlásí: „Jsou sice čisté, ale prázdné!“ A farář je poslán na krátký čas ještě zpátky na zem, aby své ruce naplnil.

Pokud by na nás při jedné nedělní mši svate spadl strop kostela a celá dýšinská farnost najednou by se ocitla před nebeskou branou a sv. Petr by chtěl nahlédnout do rukou naší farnosti, shledal by, že jsou něčím naplněné? Jde nám společně o něco? Nejsme jen skupina lidí, kteří se vidí v neděli v kostele, podobně jako jiní se pravidelně setkávají v supermarketu?

Když vycházíme v neděli po mši sv. z kostela poté, co jsme přijali Eucharistii, poznají lidé kolem nás, že sto lidí bylo proměněno Kristem a přijalo jeho poslání?

Inventarizace kostelů naší farnosti

Žalostné torzo rozkradeného bočního oltáře v Kostelci

V sobotu 15. 2. se Pepa a Matouš Pancovi a Anička Stárová vydali s farářem na putování po kostelech naší farnosti. Nebylo to jen proto, aby obdivovali jejich architektonickou krásu a modlili se (na obojí ale také došlo), ale proto, že bylo třeba vykonat inventarizaci farnosti a všechno, co se v těchto kostelech nachází, sepsat do přehledných tabulek, zaznamenat do počítače a nafotit.

Postupně jsme objížděli Kostelec, Planou nade Mží, Nynice, Druztovou a po obědovém posilnění v pizzerii v Chrástu došlo i na Dýšinu.

Prolézali jsme všechny kouty chrámů, aby nic neuniklo naší pozornosti a vzájemně se očisťovali od nánosů prachu, jimiž nepoužívané kostely oplývají.

Celá akce trvala bezmála šest hodin (a to jsme se opravdu nijak neflákali, tedy až na tu pizzu, tam ano) a byli jsme po ní unavení jak po skládání uhlí.

A pak že mládež za nic nestojí a pak že za našich mladých časů bylo líp.

Kostely naší farnosti

Kromě kostela v Dýšině a kapli v Druztové patří naší farnosti ještě dva kostely: v Plané nade Mží a v Kostelci a vnitřní vybavení obecní kaple v Nynicích.

Tyto nádherné stavby se ale bohužel využívají jen sporadicky a je to na nich znát.

Kostel Nanebevzatí Panny Marie v Plané nade Mží

Krásná stavba nádherně zasazená ve vesnici, leč v nedobrém stavu. Původně gotický kostel byl v letech 1752-53 barokně přestavěn a rozšířen. Tehdy také získal cibulovitou baň věže. Ze severu je k němu přilepena sakristie, která však má propadlý strop, v němž se rozmohla dřevomorka.

Gotická okna a opěrné pilíře jsou – podobně jako u dýšinského kostela – vidět na presbytáři, v lodi kostela jsou barokně upravena.

Když vstoupíme dovnitř, uvidíme, že presbytář je sklenut křížovou a žebrovou gotickou klenbou, loď je plochostropá, se štukovými ozdobami.

V presbytáři zaujmou gotické nástěnné malby z konce 14. století, které se prý objevily, když v r. 1950 z neopatnosti shořel hlavní oltář a vlivem tohoto žaru oprýskala omítka. Jsou nádherné, lze na nich rozpoznat postavy apoštolů výjevy ze života Ježíše.

Na klenbě presbytáře jsou také dobře patrné zbytky pozdně gotické malované ornamentální výzdoby z doby kolem roku 1500, dva symboly evangelistů a zbytky malované výzdoby z roku 1784 s květinovým motivem.

Vybavení kostela pochází z doby kolem roku 1700, nejceněnější gotické sochy byly bohužel v minulosti ukradeny. Za zmínku stojí i velmi staré

Pepa Panc si zkouší dřevěnou mitru v kostele v Plané. Kdoví, jak to bude s příštím biskupem naší diecéze?

barokní varhany, které z posledních sil ještě rozladěně hrají, ale zasloužily by si důkladnou opravu.

Na kostele se z dotací Ministerstva kultury a z příspěvků obce Hromnice postupně mění střecha a shnilý krov. Loňský srpen padla při vichřici na střechu obrovská lípa, která našťásti nepoškodila krov, ale i tak byly škody na křtiny, latich a stropu, který prošel a začal opadávat kolem 250 tisíc korun. Našťásti pomohl stát a pojišťovna.

Kostel sv. Jiří v Kostelci

Také krásná a architektonicky velmi cenná stavba, ale ještě v žalostnějším stavu. Když vstoupíte dovnitř, zarazí vás nejprve dřevěné bednění, které ještě donedávna muselo podírat propadlý strop a velký krásný prostor s opadanou omítkou a ubohými zbytky rozkradených oltářů.

Kostel je poprvé zmiňovaný už roku 1352, byl tedy původně gotický, ale v letech 1741-44 byl rozšířen a přestavěn ve slohu barokní gotiky, patrně podle staršího návrhu slavného architekta Jana Blažeje Santiniho. Právě to z něj dělá architektonický klenot, neboť ač barokní nese prvky gotiky – např. okna zaklenutá do špičky. S letopočtem 1744 se setkáte v kostele několikrát: nad vstupním portálem i na oltářích.

Sakristie je postavena vzadu za hlavním oltářem, takže zvenku vidíte loď kostela, pak o něco nižší presbytář a docela nízkou sakristii, jak děti seřazené podle velikosti k focení.

Na oltářích chybí všechno: obrazy, sochy, u dvou čtyř z nich zbyl jen oltářní stůl, vše ostatní si s sebou odnesli zloději. Z varhan zbyla také jen žalostná troska bez jedině pištalů.

Kostel je obklopen malým hřbitůvkem, který je ohrazen starou zdí se dvěma barokními branami, které nesou letopočet 1749.

Z dotací Ministerstva kultury a z příspěvků obce Hromnice byl v minulých letech opraven propadlý strop (zatím jen trámy, nikoliv omítka), některé shnilé prvky krovu byly vyprotézovány a v posledních dvou letech se vyměňuje šindelová krytina za tašky – bobrovky. Zatím je hotova asi polovina střechy lodi.

Pro děti: Desatero Božích přikázání

Boženka čeká své čtvrté miminko. V neděli po obědě sedí v křesle a čte si Katolický týdeník, když tu najednou zastěná úděsem: "Ne, to nepřežiju!" "Co se děje?" ptá se jí manžel. "Představ si to, tady píšou, že každé čtvrté dítě na světě je Číňan!"

